

[Hasle.]

det ikke var en Mand med politisk Ansvar, men f. Eks. en Dommer, og idømt flere Maaneders Fængsel.“

Denne Udtalelse synes mig at tyde paa, at den højtærede Minister i Modsetning til, hvad man har Indtrykket af i Dag, har lagt stor Vægt paa at faa disse Bagvaskelsessager frem netop for at vise Pressen, at den paagældende Paragraf ikke var anvendelig. Jeg skal ikke opholde mig ved denne noget ejendommelige Form for Eksperimenteren med Lovparagraffer, men kun fastslaa, at den højtærede Minister dog særlig maa have tænkt paa, at det var Bagvaskelsesparagraffen, der blev anlagt Sag efter.

Spørgsmaalet er nu, naar man nu anlagde denne Sag for Bagvaskelse, om de Oplysninger, der er kommet frem om Werner Calm, havde nogen Indflydelse paa Spørgsmaalet om Bedømmelsen af tiltalt Strafansvar. Det er jo det afgørende. Det er jo i og for sig ligegyldigt, om man bliver dømt efter den ene eller den anden Paragraf, det afgørende er, om disse Oplysninger vilde have Indflydelse paa Strafansvaret, hvad enten det saa var efter Bagvaskelsesparagraffen eller den almindelige Injurieparagraf. Og efter mit bedste Skøn kan der overhovedet ikke være Tvivl om, at de maa have Betydning til Bedømmelse af, om Manden ligefrem har været i ond Tro, ligefrem har handlet mod bedre Vidende.

Den højtærede Justitsminister har hæftet sig saa voldsomt ved Ordet „Indsmugling“. Jeg indrømmer, at der ikke kan føres noget Sandhedsbevis herfor — heldigvis da —, og at tiltalte maatte dømmes. Men det var jo ikke det eneste Spørgsmaal. Der var bl. a. Spørgsmaalet, om Justitsministeren havde foretaget en Handling i Strid med gældende Regler. Den højtærede Minister har i Dag ikke — i hvert Fald ikke med sin første Tale — kunnet overbevise dette Ting om, at en Mand som Werner Calm med hans Forhold baade til Tyskland og til Gæstestaten Rusland er kommet ind i Landet paa Basis af almindelige Regler. En Oplysning om, at det var en Mand, som kom i Konflikt baade med sit Fædreland og med sin Gæstestat, er jo heller ikke uden Betydning for Bedømmelsen af Spørgsmaalet om, hvorvidt tiltalte har været i direkte ond Tro, da han fremsatte sin Udtalelse. Det nytter jo ikke den højtærede Minister at sige, at han ikke blander sig i disse Sager, for det bør Ministeren gøre, naar det drejer sig om Tilfælde, hvor der er rettet Fornærmelser mod Ministeren selv; saa maa Ministeren interessere sig for de Sager, der rejses.

Jeg siger ikke, at de paagældende Dokumenter skulde have været fremlagt, men jeg siger, at i samme Øjeblik der blev rejst Krav om, at de blev fremlagt, saa maatte man gøre sig bekendt med dem i Justitsministeriet, saa maatte man se, at de kunde blive af Betydning for Bedømmelsen af tiltaltes Straffbarhed, og saa maatte man opgive Tiltalen for Bagvaskelse.

Det er det, jeg stadig væk ingen Forklaring har faaet paa. Jeg har ikke faaet Forklaring paa, at Werner Calm fremfor mange Mennesker fra Tyskland, som jeg og andre af Tingets Medlemmer kendte, og som ikke har kunnet faa Opholdstilladelse her i Danmark, skulde have Ret til at komme ind i Danmark. Og den højtærede Justitsminister har ikke givet nogen Forklaring paa, at han, ganske uanset at det maatte have Betydning for Bedømmelsen af tiltaltes strafferetlige Ansvar, opretholdt Tiltalen i fuldt Maal imod ham uden at ville fremlægge de paagældende Dokumenter.

Justitsministeren (Steincke): Havde jeg forstaaet, at den ærede Forespørger lagde Hovedvægten paa Ting, jeg ikke lagde Hovedvægten paa, vilde jeg have svaret ham i første Omgang. Den ærede Forespørger siger nu: Det afgørende er, at Werner Calm blev arresteret som Spion i Rusland; det springende Punkt er, hvorfor han, som var sigtet for politiske Forbrydelser i hvert Tilfælde baade i Tyskland og Rusland — der ustandseligt benævnes Gæstelandet —, skulde gaa forud for Hundreder af andre hæderlige og pæne Udlændinge.

Jeg maa tilstaa, jeg troede, den ærede Forespørger vidste, at de Principper, vi følger med Hensyn til Asylretten, gælder politiske Flygtninge, og at man ikke kan sammenblende de Regler, efter hvilke vi lader politiske Flygtninge komme ind her i Landet, med de Regler, vi følger i al Almindelighed. Hvis vi ikke skulde anlægge en anden Betragtning over for almindelige Udlændinge, lad os sige jødiske Flygtninge, end over for politiske Flygtninge, vilde vi have et Par Hundrede Tusinde Jøder her i Landet i Øjeblikket. De to Ting har overhovedet ikke noget med hinanden at gøre. Vi er ikke i Stand til at følge den samme Praksis over for Jøder, Katolikker, Kvækere, Frimurere og alle de andre, der af en eller anden Grund forfølges af den nuværende tyske Regering. Vi er ikke i Stand til over for dem at følge de Principper, der er nedlagt i Asylretten.

Derfor berører Spørgsmaalet om de Hundreder eller Tusinder af Jøder, der i